

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/98/2018
Identifikačné číslo spisu: 7114219069
Dátum vydania rozhodnutia: 23.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Danica Kočičková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7114219069.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Ivana Machyniaka a JUDr. Danice Kočičkovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti žalovanému C. Y., bývajúcemu v C. o zaplatenie 340,01 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 25C/211/2014, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/225/2017 z 11. januára 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. januára 2018 sp.zn. 5Co/225/2017 z r u š u j e a v e c mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 27. januára 2017 č.k. 25C/211/2014-137 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 41,96 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku rozsudku, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, v časti o zaplatenie sumy 298,28 € s príslušenstvom konanie na základe čiastočného späťvzatia žaloby zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva, zároveň priznal Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778 (v zmysle právnej úpravy platnej a účinnej do 30. júna 2016 vedľajší účastník na strane žalovaného) voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal žalobca v časti týkajúcej sa trov konania odvolanie. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 11. januára 2018 sp.zn. 5Co/225/2017 odvolanie žalobcu podľa ustanovenia § 386 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) odmietol. Odmietnutie odvolania odôvodnil odvolací súd jeho oneskoreným podaním potom, čo došiel k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie prevzal právny zástupca žalobcu dňa 28. februára 2017, žalobca podal odvolanie prostredníctvom svojej zamestnankyne I. D. v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu dňa 15. marca 2017 a odvolanie v listinnej podobe podal na pošte na prepravu dňa 16. marca 2017 - po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ CSP tvrdiac, že postupom súdu prvej inštancie, ktorý jeho odvolanie odmietol, mu bolo znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zdôraznil, že odvolací súd dospel k nesprávnemu záveru, že podal odvolanie oneskorene. V uvedenej súvislosti žalobca v dovolaní uviedol, že odvolanie podal elektronickými prostriedkami dňa 15. marca 2017, t.j. v posledný deň lehoty na podanie odvolania, pričom toto elektronické podanie odvolania doplnil v zmysle § 125 ods. 2 CSP v zákonom stanovenej desaťdňovej lehote odvolaním vyhotoveným v listinnej podobe, odovzdaným pošte na prepravu dňa 16. marca 2017, preto záver odvolacieho súdu, že odvolanie nebolo v danom prípade podané včas, nie je správny. Pokiaľ odvolací súd napriek uvedeným skutočnostiam jeho odvolanie ako oneskorene podané odmietol, týmto nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhol, aby dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné, preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolanie žalobcu odmietol, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

4. Podľa ustanovenia § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

5. Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť taký postup súdu, ktorým súd znemožnil stranám sporu (účastníkom mimosporového súdneho konania) realizáciu tých procesných práv, ktoré im Civilný sporový poriadok (Civilný mimosporový poriadok) priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

7. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 (ďalej v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013, 3 Cdo 98/2015) vydaných do 30. júna 2016 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu týchto judikátov nedotkli, preto ich treba považovať aj naďalej za aktuálne.

8. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalobcu odvolacím súdom vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

10. Podľa § 121 ods. 1 až 5 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov,

mesiacov a rokov. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

11. Podľa 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

12. Z citovaného ustanovenia § 125 ods. 1 a 2 CSP je zrejmé, že podanie vo veci samej (vrátane odvolania), ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami a ktoré nebolo autorizované podľa osobitného predpisu má rovnaké právne účinky ako podanie urobené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ak bolo v lehote 10 dní dodatočne doručené súdu v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca žalobcu prevzal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie 28. februára 2017 (viď doručenkú pripojenú k č.l. 145 spisu). Lehota na podanie odvolania proti uvedenému rozsudku okresného súdu začala žalobcovi plynúť 1. marca 2017; koniec 15-dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 15. marca 2017, ktorý bol riadnym pracovným dňom.

14. Žalobca podal odvolanie elektronickými prostriedkami bez autorizácie dňa 15. marca 2017 (č.l. 146 spisu), teda v posledný deň odvolacej lehoty. Uvedené odvolanie dodatočne doručil súdu prvej inštancie aj v listinnej podobe. Odvolanie v listinnej podobe bolo podané pošte na prepravu dňa 16. marca 2017, teda v zákonom stanovenej desaťdňovej lehote uvedenej v § 125 ods. 2 CSP. Odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie tak bolo podané včas, čo znamená, že záver odvolacieho súdu o oneskorenom podaní odvolania nie je správny.

15. Nesprávnym odmietnutím odvolania bola žalobcovi znemožnená realizácia jeho procesného práva na preskúmanie rozhodnutia súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutom rozsahu odvolacím súdom v takej miere, že tým bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Dovolací súd preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, § 450 CSP) s tým, že v zmysle ustanovenia § 453 ods. 3 CSP dovolací súd rozhodne o trovách pôvodného a aj dovolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.